

Piyango Bileti'ni_11947'de yazmaya başlamışım, 12974'te bitti. 1000 günden fazla. Birkaç gün yazıp bıraktığımı ve *bundan bir şey çıkmaz* dediğimi hatırlıyorum. Yarın okusam yine arızalar bulurum. İçindeki *kendini beğenmezi* susturmak icap ediyor, *sen ne anlarsın bu işlerden*.

İnsanların nasıl olup da kitap yayınladıklarını sanırım keşfettim. Kitaplarını okumuyorlar. Bir defa, bir şekilde yazıp bitirdikten sonra geri dönüp, iyileştirmeye çalışmıyorlar. Yoksa içinden çıkamazlar. Uzunca bir yazı bile, bir defa mürekkebi soğuduktan sonra artık *başkasının yazısı* haline geliyor.

Devrik Yazılar adıyla yazdığım denemeleri toparladım. Yavaş yavaş okuyorum, bazılarını siliyorum, genelini düzeltiyorum. Bir gün RSS'te uzunca bir kitap bulabilirsiniz.

Fikir varsa yazıda, onu devamlı tamir etmek gerekiyor. Müstakil ev gibi, orası akar, burası patlar, havalar değişir, gidip bakman icap eder. Eğlencelik edebiyat böyle değil, onu kendi haline bırakabilirsin, kapısını çekersin, kapağını kapatırsın ve biter gider. Roman ve hikayelerinde düzeltme yapan bildiğim çok isim yok. Yayınlanmadan önce uğraşırlar, bir defa yayınlandıktan sonra artık dönüp bakmazlar.

Unutkan bir insanım. Yazdıklarımı da unutmak işime geliyor. Bir de unuttuklarımdan korkmasam.

.. _Piyango Bileti'ni: /hikayeler/piyango-bileti/